

## Апстракт

Предмет на анализа во трудот се некои импликации на новите технологии врз иднината на писменоста, литературата, книгите, пишувањето и читањето, познати во времето на неговото создавање во 2000 година.

Во трудот се воведува поимот на хипертекстот и неговите сродни концепти - интерактивното пишување и хиперлитературата, како клучни парадигми на третата ера на писменоста. Нивното растечко прифаќање од различни категории корисници меѓу другото предизвикува исчезнување на традиционалното сфаќање за авторот/писателот, ерозијата на јазикот и нарушување на приватноста. Опсервирана е своевидна криза на писменоста која ја предизвикуваат компјутерите и Интернет, а истовремено се отворени и прашањата за опстанокот на печатените изданија кои во голем дел се потпираат на читателска публика со традиционално разбирање на знаците и симболите.

Трудот заклучува дека постои историска неминовност во замената на преовладувачките технологии за општествено комуницирање и дека кризата на печатот, по неговата повеќевековна доминација, е помалку значајна од сè поизразената криза на писменоста и знаењето.

Zoran KOSTOV

## NEW TECHNOLOGIES AND LITERACY CRISIS: ANTITHESES FOR SURVIVAL OF THE PRINT<sup>1</sup>

### Abstract

The primary interest of this article are the implications of new technologies on the future of literacy, literature, books, writing and reading, as known at the time of its creation in the year of 2000.

The article introduces the notion of hypertext and its related concepts - interactive writing and hyperfiction, as key paradigms of the third age of literacy. Their increasing adoption by various categories of users causes, among other, disappearance of traditional understanding of writer/author, erosion of language and destruction of privacy. It observes a kind of literacy crisis caused by computers and Internet, simultaneously raising issues related to the survival of printed editions that to a great extent count on readership with traditional understanding of signs and symbols. It concludes that there is historical inevitability in replacing the predominant technologies for social communication, and that the crisis of printed editions, after their domination throughout several centuries, is less important compared to the crisis of the literacy and knowledge.

---

<sup>1</sup> Unpublished article of the author written in 2000, under mentorship of Prof Dr Tome Gruevski